

bedre, hvis de Tal, der komme frem der, aldrig bleve offentliggjorte, thi det er vel nok der, at Fristelsen kommer frem, og at Skavanken ligger. Derimod er der ingen Tvivl om, at Kontrolforeningerne ere det bedste Middel for den enkelte Mand til at blive klar over, hvorledes de Individuer, han har i sit Foder, ere, hvilke af dem der betaler sig godt, og hvilke der betaler sig mindre godt. Det giver god Vejledning til Bedømmelse af Køernes Brugsværdi og derved til Dels ogsaa deres Avlsværdi. Til Sammenligning med andre tror jeg, at Tallet vedrørende Fedtprocent bliver det mest paalidelige. Under samme Afdeling er der nævnt Staldbedømmelser. Det er en Form for Præmiering, som anvendes i enkelte Husmandsforeninger og enkelte Landboforeninger, og jeg tror, at naar det skal støttes, maa man give det samme Tilskud hertil som til den almindelige Præmiering, det bliver vanskeligt at gøre nogen Forskel her. Jeg er tilfreds med, at der i § 2 staar, at Præmiering af Dyr kun kan finde Sted, naar Dyret er forsynet med paalidelige Oplysninger om Afstamning og Fødselstid og hører til god og saa vidt muligt ren Race. Der er altsaa givet noget Spillerum, og det anser jeg for heldigt.

I § 1 er, som jeg før nævned, Tilskuddet til Landboforeningernes Skuer nedsat til Halvdelen, fra 114,000 til 57,000 Kr. Jeg kunde til Gengæld herfor have ønsket, at Lovforslaget havde budt Landboforeningerne noget friere Hænder, men det er det, jeg synes ikke er sket. Ved § 3 vil man yderligere binde Landboforeningerne ved adskillige Forskrifter i Stedet for at vise dem den Tillid at mene, at de bedst forstaa at skrive de Regler, der passe til de stedlige Forhold. Det er netop det, jeg stadig kommer tilbage til, at Forholdene ere forskellige paa de forskellige Steder. Jeg har aldrig kunnet blive klog paa, hvorfor man har den Bestemmelse i § 3 om, at Beløbene kunne anvendes til Præmier og til Holdepenge. Jeg har aldrig kunnet forstaa, hvad Holdepenge skal sige, der er aldrig blevet gjort nogen Forskel i det praktiske Liv paa Præmier og Holdepenge. I Modsætning til adskillige andre Talere har jeg i og for sig ikke noget imod, at Staten ikke giver Præmier til de unge Hingste. Det har vist sig i Aalborg Amts Landboforening, at vi meget godt have kunnet faa unge Hingste til at møde frem paa Dyrskuerne til Bedømmelse, uden at der er givet Præmier. Anerkendelser have for deres Vedkommende meget stor Be-

tydning. Derimod kan jeg mindre godt forstaa, hvorfor Landboforeningerne ikke maa præmiere Hopperne hvert Aar som 2-, 3- eller 4-aarige. Og hvorfor skal Loven saa paabyde, at Hopper med Føl ikke kunne præmieres mere end 3 Gange? Jeg synes, vi skulle lade Landboforeningerne selv om det. Landboforeningerne have nemlig meget begrænsede Midler at raade over, og de misbruge sikkert ikke en saadan rimelig Frihed. Jeg vil desuden pege paa, at medens det i Landboforeningerne — jeg ved nu ikke, om det er saadan i alle Landboforeninger, men det er saadan i Aalborg Amts Landboforening — er ret begrænset, hvad man kan faa paa Hoveddyrskuer af Præmier — det er kun Dyr fra 4 til 8 Aar, der kunne faa og kun hvert andet Aar —, saa kunne de ved Siden deraf paa Bidyrskuerne faa Fribedækningsbeviser. Det vil sige, at naar de faa et saadant Bevis, gælder det som en Sikkerhed for, at de komme til en præmieret Hingst. Derved bidrage vi til, at de bedste Hopper blive førte til de bedste Hingste. Det skulde være Meningen. Men det ville vi noget forhindre ved at vedtage, at Hopperne kun kunne præmieres 3 Gange. Fribedækningsbeviserne kunne de faa flere Gange, i det hele taget saa længe Hopperne ere avledygtige og i god Stand.

Jeg mener ligesom det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen), at det er for haardt at forlange, at et Kvæghold paa 5 Køer skal fremstille 3. Det var før 6, men selv da var det haardt, at en Besætning paa 7 skal fremstille 3. Jeg ved ikke, om det har været Tilfældet andre Steder, men vi have i Aalborg Amts Landboforening — selvfølgelig for vore egne Penge — oprettet en særlig Afdeling for Besætninger paa mellem 7 og 12 Køer, der kun skulle fremstille 2. Jeg kan nogenlunde forsone mig med, at Samlinger ikke kunne præmieres længere end i 5 Aar, da jeg ogsaa tror, det er vigtigere for Avlen at præmiere Familiegrupper end Samlinger. Jeg vil gerne have at vide, hvor mange Individuer der skal til en Familiegruppe. Skal der 2 til, eller skal der flere?

Saa komme vi til det, der efter min Overbevisning mange Steder ganske vilde slaa Dyrskuerne ihjel, hvis Statstilskuddet var det afgørende. Det er de to Bestemmelser om Tyre og Køer, der lyde saadan: „Efter Forløbet af 2 Aar fra denne Lovs Ikrafttræden kan der kun gives Tilskud til Præmiering af Tyre tilhørende Malke-racer, naar disse ere forsynede med paa-